

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 27.04.1967, sp. zn. 4 Cz 40/67, ECLI:CZ:NS:1967:4.CZ.40.1967.1

Číslo: 95/1967

Právní věta: K výkladu poznámky č. 2 k příloze č. 2 vyhl. č. 25/1964 Sb. Poznámku č. 2 k příloze č. 2 vyhl. č. 25/1964 Sb. je nutno i pro účely poplatkové vyložit tak, že zákonodárce měl na mysli nikoliv pouze ustanovení § 200 odst. 1 o. z., ale též případ, kdy jde o překročení nejvyšší přípustné výměry pozemku podle § 200 odst. 2 o. z.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 27.04.1967

Spisová značka: 4 Cz 40/67

Číslo rozhodnutí: 95

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Řízení před státním notářstvím

Předpisy: 24/1964 Sb. § 8 40/1964 Sb. § 200

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 95/1967 sb. rozh.

K výkladu poznámky č. 2 k příloze č. 2 vyhl. č. 25/1964 Sb.

Poznámku č. 2 k příloze č. 2 vyhl. č. 25/1964 Sb. je nutno i pro účely poplatkové vyložit tak, že zákonodárce měl na mysli nikoliv pouze ustanovení § 200 odst. 1 o. z., ale též případ, kdy jde o překročení nejvyšší přípustné výměry pozemku podle § 200 odst. 2 o. z.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. dubna 1967, [4 Cz 40/67.](#))

Státní notářství v Písku vyměřilo poplatníkům V. Š. a J. Š. notářský poplatek z převodu nemovitostí v celkové výši 9765 Kčs. V této úhrnné částce je zahrnut též notářský poplatek z převodu pozemku o celkové výměře 845 m² v ceně 14 954,40 Kčs, po zaokrouhlení 15 000 Kčs. Převod uvedeného pozemku byl zpoplatněn 3 % přírůžkou ve výši 450 Kčs.

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodnutí státního notářství v Písku potvrdil s odůvodněním, že poznámka č. 2 k příloze č. 2 vyhl. č. 25/1964 Sb. nemůže být vykládána způsobem rozšiřujícím, ale zužujícím.

Jestliže se v této poznámce omezuje úleva na případy, kdy úhrnná výměra pozemků nepřesahuje příslušnou výměru, stanovenou v § 200 o. z., pak je třeba vycházet jen z nejvyšší přípustné výměry uvedené v odst. 1 a nikoliv z vyšší výměry uvedené v odst. 2 § 200 o. z.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona, že těmito rozhodnutími byl porušen zákon, a tato rozhodnutí zrušil.

Z odůvodnění:

Poznámku č. 2 k příloze č. 2 vyhl. č. 25/1964 Sb. o tom, že při nabytí rodinného domku nebo rekreační chaty z osobního do osobního vlastnictví se neplatí zvýšený poplatek též z nabytí pozemků těmito budovami zastavěných, popř. z přilehlých pozemků, nepřesahuje-li úhrnná výměra těchto pozemků příslušnou výměru stanovenou v § 200 o. z., je nutno i pro účely poplatkové vyložit tak, že zákonodárce měl na mysli nikoliv pouze ustanovení § 200 odst. 1 o. z., nýbrž i případ, kdy jde o překročení nejvyšší přípustné výměry pozemku podle § 200 odst. 2 o. z. Kdyby tomu totiž tak nebylo, pak by musel být § 200 odst. 1 o. z. výslovně citován. Tím, že v příloze k vyhl. č. 25/1964 Sb. je vynechána citace odstavců § 200 o. z., dal zákonodárce zřetelně najevo, aby ve všech případech, kdy při zvýšené výměře pozemků bylo možno zřídit právo osobního užívání podle § 198 a násl. o. z., mohla být při převodu vlastnického práva přiznána stejná výhoda jako v případě, kdy jde o pozemek, nepřesahující výměry uvedené v odst. 1 § 200 o. z. Vyloučení pro převod pozemků s výměrou ve smyslu § 200 odst. 2 o. z. pro poplatkové účely by bylo nelogické také s ohledem na ustanovení § 490 odst. 2 druhá věta o. z., které umožňuje vlastníkům darovat příbuzným v řadě přímé a sourozencům nezastavěné stavební pozemky, které by mohly být předmětem práva osobního užívání, tedy v rozměrech uvedených v § 200 o. z. V daném případě tedy bude třeba zjistit vhodnými důkazními prostředky, a to ať již z geometrického plánu, popř. místním ohledáním, zda jde skutečně o pozemek, který sice přesahuje nejvyšší výměru uvedenou v § 200 odst. 1 o. z., avšak odpovídá podmínkám stanoveným v § 200 odst. 2 o. z., tj. že jinak by vznikl pozemek nevhodného tvaru. Jestliže tomu tak bude, pak není důvodu vyměřovat zvýšený poplatek o 3 % základu.

Pokud tedy státní notářství v Písku a krajský soud v Českých Budějovicích vycházely z jiného právního názoru, porušily zákon v ustanoveních § 200 o. z. a § 8 odst. 3 zákona č. 24/1964 Sb. o notářských poplatcích.